

Dagbøger. I Paragrafens 2det Stykke er det for at forstærke Kontrollen med Skibsdagbøgers Førelse foreskrevet, at den Embedsmand, der autoriserer en ny Dagbog, samtidig skal undersøge, om den ældre er ordentlig ført, ligesom Dagbogens Indlevering til Eftersyn ogsaa er paabudt, naar Skibet faar en ny Fører. I 3dje Stykke gives der Afgang til Vempelse i de almindelige Bestemmelser om Eftersynet af Dagbøger for Dampskibe, der gaa i regelmæssig Fart mellem danske og fremmede Havne. Iøvrigt maa det med Hensyn til § 38 bemærkes, at man ikke fra norsk eller svensk Side har troet at kunne gaa med til saadanne Kontrolbestemmelser, som indeholdes i Paragrafens 2det Stykke, idet der derved vilde blive indført noget nyt, hvortil der formentlig mangler Tilføjningspunkter i de bestaaende Forhold. Noget andet gælder imidlertid for Danmarks Vedkommende. — I Henseende til Strafansvaret for utilbørlig Omgang med Dagbøgers Førelsen henvises til det almindelige Straffekapitel, § 287, jfr. §§ 310, 311 og 312.

I § 40 indeholdes de vigtige Regler angaaende Skipperens Forpligtelse til at afgive Søforklaring i Tilfælde af Søulykke og desl. Afgivelse af Søforklaring i saadant Tilfælde er jo allerede nu paabudt, jfr. D. L. 4—3—10, Rskr. 14. Januar 1834, Rønv. 2. April 1860 § 166 og Lov 19. Februar 1861 § 16, og det maa betragtes som almindelig Sædvanlig, at Skipperen er pligtig til, naar Skade sker, hurtigt muligt at gøre Anmeldelse og efter Omstændighederne afgive Forklaring desangaaende. I Danmark saavel som i andre Lande var det tidligere den sædvanlige Form, at Skipperen nedlagde en saakaldet Protest, hvori han i Anledning af den passerede Ulykke eller Begivenhed reserverede sig sin Ret overfor alle vedkommende, Ladningssejere, Assurandører osv., saafremt det maatte befindes, at der var sket nogen Skade. Selv efter at „Protesten“ i Virkeligheden er sunken ned til at blive en tom Form, idet det end ikke er ualmindelig, at en Skipper efter velbeholden Ankomst optager Protest, indeholdende Erklæring om, at hvis der skulde findes Skade paa Godsset, er han uskyldig, — er denne Form dog i Almindelighed, ogsaa her i Landet, bleven bibeholdt. Dette, som finder sin Forklaring i gammel Vane, forbunden med uklare Forstillinger, ogsaa hos de Skipperne bistaaende Mæglere, om et Protestdokuments Betydning og Uundværlighed overfor Ulandet, er vistnok lidet heldigt, ikke blot fordi Følgen heraf er en Del Omkostninger til Mægler og Notarius, som meget vel kunde spares, men navnlig

fordi denne Protest-Optagelse som Indledning til egentlig Søforklarings Afgivelse faktisk let kommer til at øve en uheldig Indflydelse paa Søforklaringsens Fuldstændighed og Paalidelighed. I Reglen gaar det nu nemlig saaledes til, at den Skipper, der skal afgive Søforklaring, henvender sig til en Mægler, der da i Henhold til Journalen og Skipperens, samt efter Omstændighederne flere eller færre af hans Folks, Forklaring opsætter en Fremstilling af det passerede, hvortil da knyttes som Konklusion den Protest, som Mægleren fører Skipperen til Notarius for at nedlægge; men den samme af Mægleren udarbejdede Fremstilling indgives derpaa til Retten ved Begæringen om Søforklarings Afgivelse, og den lægges da til Grund for Forhandlingerne for Retten, der vel ofte i det væsentlige indskrænke sig til, at Fremstillingen oplæses for og godkendes samt endelig beediges af Skipperen og den Del af Mandskabet, som han har fremstillet for Retten, uden at der derhos i mange Tilfælde er sørget for Indkaldelse af de Interesserede. Selvstændig Afhøring af Mandskabet, særligt af de enkelte Personer hver for sig, finder vistnok kun undtagelsesvis Sted, men det er let at indse, at denne Fremgangsmaade ikke just giver stor Betydning for, at man faar den fulde og usminskede Sædvanlig frem. Dette har saa meget større Betydning, som Søforklaringerne ikke blot have den største Vigtighed i privatretlig Henseende som Bevismateriale ved Afgørelsen af de muligvis opstaaende Spørgsmaal om de forskellige i Sagen interesserede Personers indbyrdes Retshforhold, Erstatningsansvar m. v., men ogsaa til Behjælpning af det Forhold, som maatte være udbist fra Skipper, Mandskabs, Lodjers m. fl.'s Side, og hvorom der kan blive Spørgsmaal om yderligere offentlig Undersøgelse med eventuelt Strafansvar. Det vil herefter uden al Tvivl blive erkendt, at en Forandring og Forbedring af de om Søforklarings Afgivelse gældende Regler er i høj Grad ønskelig.

Det første Skridt i denne Retning kan det maaste kaldes, at der i Forslaget slaas en Streg over Protest-Optagelsen; den forbydes vel ikke, men den omtales ikke som henhørende til de Skridt, som Skipperen under de paagældende Forhold har at foretage. Det, som det paalægges ham at gøre, er kun saa snart som muligt at melde sig for Retten for at Søforklaring uden Ophold kan finde Sted. Retten berammer derefter et Retsmøde til Søforklarings Optagelse og foretager det videre fornødne i den Anledning, det vil navnlig sige, at den har at